

De prachtige dameshoeden

■ Als men prentkaarten en andere foto's van ongeveer honderd jaar geleden bekijkt, dan staat men dikwijls versteld als men ziet welke hoeden de vrouwen destijds droegen.

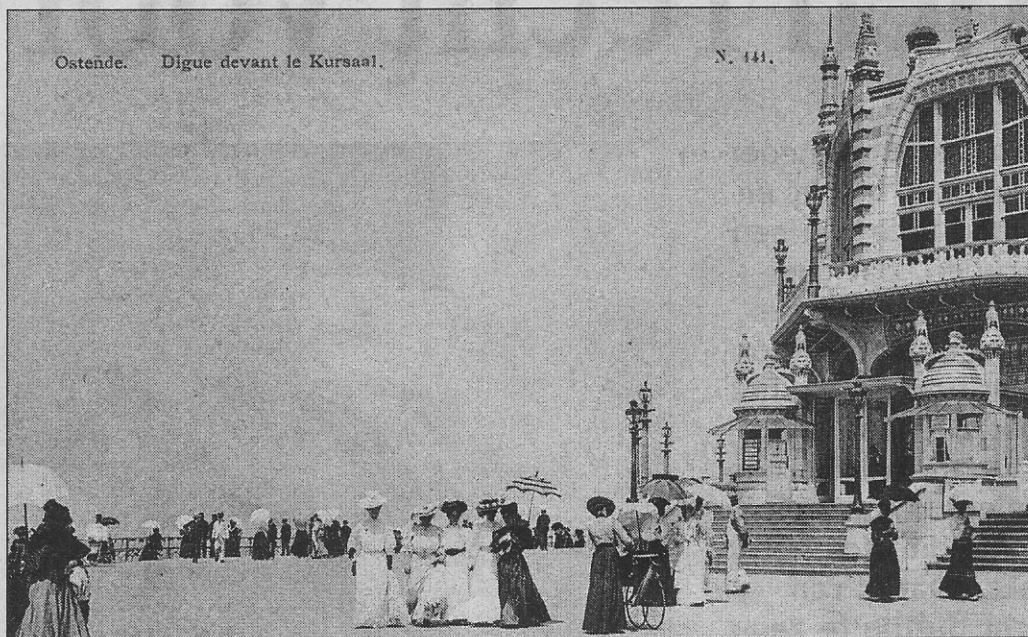
Toeristen die destijds naar de kust kwamen, hadden de gewoonte zich op hun paasbest uit te dossen. Het bekijken en becommentariëren van de sierlijke hoeden van de dames was een favoriete attractie van de kustbewoners. Vrouwen die geen sierlijke hoed droegen, waren geen dames.

Exotische vogels

Als men de toenmalige hoofddeksels bekijkt, ziet men toch dat er van alles gedaan werd om die hoeden origineel en mooi (?) te maken. Veel hoeden waren versierd met namaakbloemen, met echte pluimen van exotische vogels om met spelden versierd met parelmoer, amber of zilver.

De hoeden bekijken was een attractie. 's Zomers kwamen de dagjestoeristen van het station over de Kapellebrug en de Kapellestraat om naar de zeedijk te gaan. Het bekijken van die hoedenparade was de moeite waard. Sommige dames gingen zelfs met hun hoed op het strand zitten.

Wie hier langer verbleef en naar de Kursaal, de Koninklijke Schouwburg of naar de Wellingtonrenbaan ging, mocht zeker niet uit de toon vallen. Een mooi versierde hoed was een must om met de trends mee te zijn. Wie naar een spektakel ging, vond die grote hoeden van de dames niet altijd even aangenaam. Menig bezoeker aan de renbaan zal een stuk van het spektakel gemist hebben omdat er een dame met een hoed zijn zicht belemmerde. Toeristen die hier langer bleven, hadden

Dames wandelen op de zeedijk. Allen dragen een hoed. (1905)

Op zijn paasbest bij fotograaf Lebon. (1910)

één of meer hoedendozen bij. Zoiets hoorde nu eenmaal bij de bagage.

Jardin botanique

Soms waren de dames heel trots over hun nieuwe hoed. Zo trots waren ze soms dat ze naar de fotograaf gingen om zich in hun beste outfit te laten vereeuwigen. Zo heeft fotograaf Lebon uit Oostende honderden foto's gemaakt met dames met een prachtige hoed. De fotograaf koos voor een passend decor, zoals een badkar, in een bootje, op een (op-

gevulde) ezel of gewoon op een stoel. De foto was er dus meer voor de nieuwe hoed dan voor de dame zelf. Voor de Oostendenaars waren de (pot) sierlijke hoeden gesneden koek om er grapjes over te maken. Dat de dames een *jardin botanique* op hun hoofd droegen, is een uitdrukking die tot op de dag van vandaag is blijven bestaan.

Als gevolg van de mode waren er ook heel wat hoedenwinkels in Oostende. In 1892 waren er dertien, waarvan er in de Kapellestraat alleen al vijf gevestigd waren en in de

Vlaanderenstraat drie. Veertig jaar later waren er in Oostende zelfs 26 hoedenwinkels, waarvan er vier langs de Alfons Pieterslaan lagen. In de Kapellestraat was er maar één hoedenwinkel overgebleven.

Burgertijd

Intussen is de tijd al lang voorbij dat men als vrouw zonder hoed of ander hoofddeksel de zondagsmis niet mocht bijwonen. Die periode behoort nu tot de charmes van de belle époque en de tijd van de gestelde burgers.